

Josef Valčík

Na svět přišel v malé vsi pod Vizovickými vrchy, 2. listopadu 1914 ve Smolíně. Narodil se do nemajetné rodiny jako páté dítě Jana a Veroniky Valčíkových, kteří vlastnili malé hospodářství. Do školy začal malý Josef chodit v roce 1920 a školní docházku ukončil roku 1928 v Láznou. Následovalo vyučení se koželuhem v nedalekých Valašských Kloboukách a posléze, od roku 1934, nastoupil téměř dvacetiletý Valčík do továrny firmy Bata ve Zlíne a Otrokovicích. Přeznění vojenskou službu započal v říjnu 1936 v jižním a pěšího pluku 22 „Argonského“. Schopný mladík záhy absolvoval poddůstojnickou školu a v dubnu 1937 byl povýšen na svobodníka. Dlouho na sebe nenechal čekat ani desátnická hodnost a v červnu 1938 se stal čestným. Vzhledem k situaci v Evropě byl Valčík přidělen k výjimečné vojenské činné službě a do civilu byl propuštěn krátce před vyhlášením protektorátu 1. března 1939. Navštívil se ještě na několik měsíců do koželuhy firmy Bata v Otrokovicích, ale v prosinci 1939 opustil přes Vídeň prusky protektorát a přes Slovensko, Maďarsko a Rumunsko docestoval až do jugoslávského Bělehradu. Odtud byl odeslán přes libanonský Bejrut do jehofrancouzského Agde, kam dorazil 3. března 1940. Zde byl přezemčen a zařazen k 1. praporu 2. pěšího pluku formující se československé divize pod číslem F-2287.

Josef Valčík v roce 1938, vojákem 1. pěšího pluku 22.

V létě 1940 prodílal boje na frontě severovýchodně od Paříže a účastnil se i blížkého ústupu střední a jižní Francie, než byl spolu s ostatními Čechy evakuován do Velké Británie. Zde sloužil u 1. roty pěšího praporu 2. Po rotníkovském kursu byl povýšen a dobrovolně se přihlásil k plnění zvláštních úkolů. V září 1941 absolvoval Valčík kurs útočného boje ve Skotsku a vzápětí kurs parádku padákem na letišti v Kingsay. Brzy byl zařazen do skupiny SILVER A společně s velitelem Alfredem Bartošem a radiistou Jiřím Potůčkem.

Výsadek byl proveden v noci z 28. na 29. prosince 1941 u obce Senice na Poděbradsku. Valčík svoje spolubojovníky tu noc nenavštívil a sám si musel poradit s uschováním radiostanice LUBUS. S pomocí svých prvních domácích spolupracovníků se mu vysládku podařilo zabezpečit a sejt se následně se zbytkem skupiny v Mikulovicích. Pro velitele Bartoše vykonával Valčík celou řadu kurýrních úkolů, při kterých cestoval po celém protektorátu a zároveň budoval i rozsáhlou síť spolupracovníků, jak na Pardubicku, tak i v Praze. V Pardubicích samponých se posléze ukrýval jako pomocný čílník v hotelu Veselá. Jeho totožnost byla v březnu částečně prozrazena a Valčík odjel za rodinou do Smoliny, kde strávil krátký čas. Před atentátem na Heydricha v dubnu 1942, byl společně s parádkisty z jiných paraskupin zapojen do operace CANONBURY, jejich úkolem bylo pomocí ohňu vyřadit cíle pro bombardéry a usnadnit jim tak nálet na Škodovy závody v Plzni. Po samostatném atentátu na Heydricha nalezl svůj poslední úkryt s kamarády z dalších paraskupin v pravoslavném chrámu svatých Cyrila a Metoděje v Reslově ulici v Praze. Skrytí však byla prozrazena a Josef Valčík společně s ostatními spáchal sebevraždu po několika hodinách boje v temných útrobách spolu zatopené krypty dne 18. června 1942 ve věku dvaceti sedmi let.

„svědomitý, bystrý, přímý, kamarádský...“

Dr. Karel Josef Valčík ve Velké Británii

Josef Valčík uprostřed v sestavě vojska v Cholimě, Lete 1941.

Fotografie nemocná Josefa Valčíka, vznikla pro zvláštní školy v Anglii na podzim roku 1941 v Barchině Gate, Portlough, General Týlová ležela zvláštní skupiny D.

Josef Valčík: prvního snímku, pořádaný pro letní předmostní legitimaci. Pošle se posléze příslušníkům protiletadlové obrany, kterým si paraskupiny vstoupily na území britské vlády.

Mapa budovných závodů v Plzni, sestav pro přípravu operace CANONBURY.

Snímek dolů zachycuje let paraskupin z krypy chrámu Cyrila a Metoděje. Mnozí z nich byli i Josef Valčík.

